

A bodegák és társaik.

A tisztességes vendéglőknek és korcsmáknak különösen a nagyobb városokban, de elsősorban a fővárosban, Budapesten a legkülönbözőbb elnevezésű versenytársakkal kell felvenni az üzleti versenyt, melyek immáron gombamódra elszaporodnak. A kiskorcsmáknak versenytársai elsősorban a kifőzések, melyeknek se szeri se száma immár különösen a munkásosztály lakta városrészekben. És habár egynémely kiskorcsma asztalára kerülő ételnemük ellen is hozhatók fel kifogások, olyan kifőzés csak igen kevés akad annyi ezer között ebben az országban, melyben igazán tápláló, egészséges, tisztán készített ételeket szolgáltatnak ki a munkásnépnek. Ha csak a husleves és a pecsenye lóhúsból kerülne ki, ha csak margarinnal rántanának, sütnének, zsiroznának, az még hagyján volna, de főznek ott mindenféle szemébevaló élelmiszerből, sőt a nagyvendéglőknek moslékba való ételhulladékaiból is. A kifőzések ételneműi rendszeren erősen fűszerezve vannak, nehogy megérezze azon a szerencsétlen fogyasztó a romlott hus és rothadt főzelék undorító szagát. És csodálkozunk azon, hogy annyi beteg ember kerül be a szegény munkásnép köréből a kórházakba s onnét ki a köztemetőkhöz. Bizony nagy része van ebben a minden hatósági ellenőrzés nélkül a korcsmák rovására kotyvasztó kifőzéseknek. Ezeknek a kifőzéseknek a kiskorcsmáktól annyiban kellene különbözniök, hogy ezekben sem bort, sem sört, sem semmiféle szeszes italt nem volna szabad kimérni. És nem mérnek? De hogy nem úgy suba alatt egészen szabadon. Nem is

korcsmából hozatottat, hanem a kifőző kamrájában vagy pinczéjében rejtőzködő hordóból valót, mely a fináncok szeme elől alaposan el van különítve.

Másodsorban való versenytársai kiskorcsmainknak a letűnt darabont korszak társadalmi miázmáitól jegyezsedtek ki. Ezek a pálinkamérésekből átalakult söntések, melyek némelyikében már szintén akad a tisztességes gyomornak felháborítására szolgáló kifőzés, de melyek mind-egyikében, soha szőlőt nem látott, kitűnő minőségű, a söntésesnek saját termésű, pinczéjében szüretelt borát mérlik. Hogy ezekben a söntésekben köztisztaság tekintetében is minő elrettentő állapotok uralkodnak s hogy ezekben — minden razziák daczára is — minő közbiztonság elleni mérenyletek alakulnak ki a pálinkák kábult agyvelőkben: arra már nem egyszer mutattunk rá, anélkül, hogy ezen a bajokon akár a pénzügyi, akár a közrendészeti hatóság segíteni igyekezett volna. Szóljunk most már az ugynevezett „bodegákról.“ Ezek már az előkelőbb borozóknak, vendéglőknek korcsmáknak csinálnak konkurencziát. Multjuk alig két év-

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző

Cím

A bodegák és társaik

Forrás:

Vendéglősök Lapja

Bp.

(Hely)

1912. IX. 5.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

Osztályozás

Tárgy

640.24

Hely

Idő

"1912"

Személy

tizedes és az olasz bor behozatalának virágzása idején jöttek divatba. Helyiségük kívülről egy szűk kis italmérés, beljebb nagyobb vendégszoba a sűrű szőnyegekkel ellátott bejárati földalatti vagy feletti rejtett helyiségek. A személyzet a pénztárosnőtől a kiszolgálókig többnyire nagyon fiatal, pályatévesztett hölgyekből áll. Nem ritkán van a rendőrségnek alkalma leleplezni egy-egy ilyen bodega helyiséget s ilyenkor rendszeren igen pikáns bodega-intimitások jutnak köztudomásra. Nem régen is lelepleztek egy ilyet a Nagy-

mező-utcában. A „Miska bácsiét“. Ennek bodegájában csak tizenöt fiatal pincérlány teljesített szolgálatot, éjszakánként a sejtelmes, de elegáns pinczehelyiségekben még pedig olyan kosztümökben, aminőt Éva anyánk a fügefalevél feltalálása előtt viselt. Ezért az extravagáns üzleti gyakorlatért a bodegás Miska bácsit és tisztelt nejét a rendőrség nyolcz—nyolcz napi elzárásra ítélte el, hanem azért ennek kitöltése után minden valószínűség szerint vigan bodegáskodhatnak tovább. És hasonló esetek gyakori megismétlődése daczára is a bodegák még mindig élvezik azt a

kiváltságot, hogy későbbben záródhatnak, mint a tisztességes vendéglők és korcsmák, egészen hajnalban vagy reggel pitymallatkor. Hány fiatal emberélet megy tönkre ezeknek a bodegáknak büös légkörében, orgiáiban, azt talán a rendőrség is tudja és még sem söpri el a közerköletelenségeknek eme fészkeit a főváros szinteréről, hanem hagyja őket felburjánozni a tisztességes vendéglős és korcsmáros iparnak is erkölcsi és anyagi kárára.